

dyrkerne vil drive Politik, og det vil de sikkert hver for sig, maa de ligesom alle andre Mennesker søge deres Interesser varetaget af de forskellige Partier, som de hører hjemme i. Saa længe jeg har med Sukkerroedyrkerforeningen at bestille, skal der ikke blive drevet Politik fra den Side. Derfor tør jeg sige, at jeg ikke staar her og taler paa Sukkerroedyrkerforeningens Vegne, men jeg staar og taler som ansvarlig Rigsdagsmand, valgt i en bestemt Kreds, der omfatter baade Landboere, Industri, Handel og Søfart og alt, hvad nævnes kan, og at jeg ønsker, at de Forhandlinger, der føres og skal føres om dette Lovforslag saavel som om Toldlovkomplekset i det hele taget, maa komme til at udvise det bedst mulige Resultat for alle Parter.

Under Behandlingen af de indirekte Skattelovforslag blev det med megen Kraft af det ærede Medlem Hr. Boa krævet, at Landbruget skulde have tvungen Bogføringspligt, og det samme blev med megen Sagskundskab krævet af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Jeg har liggende for mig nogle Regnskaber fra Landbrug, der i Aar som sædvanlig har dyrket Sukkerroer, og jeg maa maaske tillade mig at anføre et Eksempel paa, at for saa vidt man havde haft tvungen Bogføringspligt, vilde det ikke have bevirket, at der var blevet mere skattepligtig Indkomst, end Tilfældet er, i alt Fald vilde man, hvor der har været dyrket Sukkerroer i dette Aar, være kommet til det stik modsatte Resultat. Det drejer sig her om en Ejendom paa 40 Tønder Land, hvor man har dyrket 10 Tønder Land med Sukkerroer, altsaa 25 pCt., hvilket ikke er noget usædvanligt, det er netop det normale i Landbrug, hvor Sukkerroer er Hovedafgrøden. Resultatet ser der saaledes ud: Udgifter: 15 kg Frø 37 Kr. 50 Ø., Kunstgødning 150 Kr., Akkordarbejde 150 Kr., Fragt 50 Kr., tilsammen 387 Kr. 50 Ø. Udbyttet var 260 Centner à 120 Kr., det er den Pris, de staar i i Øjeblikket, 312 Kr., der bliver saaledes et Minus paa 75 Kr. 50 Ø., men der er ikke medregnet Pløjning af Jorden, Saaning, Radrensning og Sammenkørsel af Roer, og man plejer at beregne Haandarbejdet ved Roerne for sidste Aars Vedkommende til 150 Kr., og man kommer saaledes til et Resultat af minus 225 Kr. 50 Ø. pr. Tønde Land. Det meget sagkyndige

Medlem Hr. Hauge ryster paa Hovedet, og jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem er adskilligt mere sagkyndig paa Sukkerroedyrkningens Omraade end de fleste andre, in casu mig, men jeg kunde dog skaffe det ærede Medlem adskillige Regnskaber, der vil udvise det samme Resultat, som jeg her har tilladt mig at opholde mig ved et Øjeblik.

De Forhold, jeg her har gjort opmærksom paa, har en langt større nationaløkonomisk Betydning, end de allerfleste maaske ved første Øjekast mener, og i de Egne, hvor Sukkerroeproduktionen er gaaet ind som fast Led, har de den allerstørste Betydning for alle. Skulde man stille det Spørgsmaal: Hvem vil bedst kunne undvære Sukkerproduktionen, hvem vil bedst kunne taale, at denne Industri hører op og ikke bliver fortsat? vil jeg hævde, skønt det maaske kan lyde noget mærkeligt, at Landbruget maaske vil komme bedst over det, det vil blive værst for de mange Mennesker, som direkte eller indirekte er knyttet dertil, og det er i Virkeligheden alle, der bor i de paagældende Egne. Lad mig som Eksempel nævne en lille By som Saksøbing eller Maribo, hvor Sukkerfabrikken i Kampnetiden udbetaler 60 000—70 000 Kr. om Ugen i Arbejdsløn; hvis disse Beløb gaar ud af Omsætningen, vil det ikke alene være et Minus for Landbruget, men det vil være et Minus, der i mange Tilfælde vil nærme sig en Katastrofe, for de mange Samfundsklasser, som har deres Indkomster indirekte gennem denne Industri. Jeg har ved mine Bemærkninger villet gøre opmærksom paa dette Forhold. Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at det var muligt, at Rigsdagen paa et senere Tidspunkt vilde komme til at beskæftige sig med Spørgsmaalet Sukker. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Rode deri, og jeg tror, jeg tør sige, at der fra Landbrugets Side vil blive gjort alt for, at denne Industri kan holdes i Gang, og det er mit faste Haab, at de Faktorer, jeg før nævnte, ogsaa vil gøre deres Indsats; skulde det ikke være tilstrækkeligt — derom er jeg ikke i Stand til at udtale mig, jeg er ikke en Gang i Stand til at framsætte en Spaadom —, tvivler jeg ikke om, at man, hvis Rigsdagen skulde komme til at beskæftige sig yderligere med dette Forhold, vil være klar over, at hvad der end sker, er vi alle